

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19Csp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221200817
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kolárik
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2221200817.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kolárikom v sporovej veci žalobcov: 1. F. N., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: W. U. XXX, XXX XX V., 2. T. W., nar.: XX. XX. XXXX, bydlisko: X. U. XX, XXX XX V., proti žalovanému: R Collectors s. r. o., IČO: 50 094 297, sídlo: Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o. so sídlom v Bratislave, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že spotrebiteľský úver podľa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa XX. XX. XXXX medzi Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žiadnej zo strán sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26. 02. 2021 domáhali určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, určenia neplatnosti zmluvy pre množstvo neprijateľných podmienok, určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu zákonných náležitostí a ochrany práv spotrebiteľa. Vecne žalobu odôvodnili tým, že žalobca v 2.rade je zamestnaný v spoločnosti JHP-UNIVERZUM, spol. s.r.o. kde mu oznámili, že zamestnávateľovi bola doručená žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy a túto mal zaslať žalovaný. Dňa XX. XX. XXXX mali žalobcovia podpísať úverovú zmluvu s pôvodným veriteľom Poštovou bankou a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava. Podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX mali žalobcovia od pôvodného veriteľa dostať spotrebiteľský úver vo výške 11 050,- EUR, s mesačnými splátkami vo výške 173,24 EUR po dobu 120 mesiacov. Celková výška nákladov v úverovej zmluve je suma 8 158,04 EUR, RPMN banky 13,13 % a termín konečnej splatnosti úveru 25. 03. 2024. Doba trvania zmluvy v úverovej zmluve absentuje. Úver mal byť vo výške 11 050,- EUR, celkové náklady podľa zmluvy mali byť v sume 8158,04 EUR, pričom súčet uvedených súm je 19 208,04 EUR. 120 splátok v sume 173,24 EUR však spolu predstavuje sumu 20 788,80 EUR, čo je oproti sume 19 208,04 EUR rozdiel vo výške 1 580,73 EUR. Podľa žalobcov ich pôvodný veriteľ oklamal, keď namiesto sumy celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 20 788,80 EUR uviedol do úverovej zmluvy sumu 8 158,04 EUR. Ďalej žalobcovia namietali absenciu doby trvania zmluvy a to, že záverečné ustanovenia zmluvy sú nečitateľné. Pôvodný veriteľ žalobcom oznámil listom zo dňa 01. 10. 2016, že úver sa stal predčasne splatným v celom rozsahu. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 10. 2018 žalobcom doručil zamestnávateľ. Žalobcovia voči pôvodnému veriteľovi uplatnili námietku premlčania a majú za to, že žalovaný vymáha premlčanú pohľadávku. Žalobcovia považujú predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, úverovú zmluvu za neplatnú pre veľké množstvo neprijateľných

podmienok a tiež Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná podmienka s poukazom na § 52, 53 a 54 Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalobcov ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, ktorý tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom dlžníka je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku dlžníka nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Žalobcovia poukázali na niektoré rozsudky Súdneho dvora EÚ, z ktorých podľa žalobcov vyplýva rozpor dohody o zrážkach s právom EÚ (rozsudky vo veciach C-240/98 až C-244/98, C-24/98, C-429/05, C-618/10, C 106-77). Žalobcovia preto žiadajú, aby súd rozsudkom (i) určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná, (ii) že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX je bezúročný a bez poplatkov a (iii) priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania. Zároveň žalobcovia navrhli, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým prikáže žalovanému a zároveň zamestnávateľovi JHP - UNIVERZUM, spol. s r.o. zdržať sa vykonávania Dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia a rozhodnutia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

2. Na podporu svojich tvrdení žalobcovia predložili nasledovné listinné dôkazy: Žiadosť o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy z 11. 02. 2021 (č.l. 9), kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 10 - 11), Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky z 03. 10. 2018 (č.l. 12). Dodatočne žalobcovia predložili originály (v obálke č.l. 31) zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, notárskej zápisnice NZ XXXXX/XXXX z XX. XX. XXXX, oznámenia veriteľa k úhrade splátok podľa zmluvy o úvere zo XX. XX. XXXX, Poslednú výzvu na zaplatenie dlhu zo 04. 02. 2021, potvrdenia o úhrade (poštový poukaz resp. potvrdenie Poštovej banky, a.s.) a ďalej kópiu všeobecných poisťných podmienok pre poistenie schopnosti splácať úver.

3. Uznesením sp. zn. 19Csp/16/2021 - 18 zo dňa 17. 03. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. 04. 2021, tunajší súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým (i) žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatnenia Dohody o zrážkach zo mzdy č.ú. zmluvy XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi navrhovateľmi a odporkyňou do právoplatného skončenia a rozhodnutia vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a (ii) zamestnávateľovi žalobcu v 2. rade uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľa 2. na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č.ú. zmluvy XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi navrhovateľmi a odporkyňou do právoplatného skončenia a rozhodnutia vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 01. 04. 2021. Poprel tvrdenia žalobcov, žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, dohoda umožňuje včasné splnenie záväzku dobrovoľne neplatiaceho spotrebiteľa, čím mu znižuje inak narastajúce úroky nie len zmluvné, ale i zákonné z omeškania. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená riadne. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v písomnej forme samostatnej listiny. Žalobcovia ako zmluvná strana zároveň vyhlásili, že Dohodu o zrážkach zo mzdy si riadne prečítali, jej obsahu porozumeli a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Žalobcovia tým prejavili slobodnú vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, a to na zabezpečenie poskytnutého úveru. Dohoda o zrážkach bola uzavretá v písomnej forme, pričom zákon nevyžaduje uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy vo forme samostatného dokumentu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch. Žalobcovia nepredložili vo svojej žalobe jediné tvrdenie, ktorým by ozrejmili, v akom smere má byť konkrétne napadnutá Dohoda o zrážkach zo mzdy neprimeranou a spôsobovať neprijateľnosť. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a teda aj Dohody o zrážkach zo mzdy zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov neobsahoval žiadne obmedzenie, ktoré by mohlo ovplyvniť platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Žalovaný poukázal na niektoré rozhodnutia slovenských súdov, konkrétne rozhodnutie KS v Trenčíne sp. zn. 19Co/3/2019, rozhodnutia KS v Trnave sp. zn. 10Co/5/2018 a 25Co 92/16 a ďalej rozsudok OS Revúca sp. zn. 6Csp/90/2018, rozhodnutie OS Žilina sp. zn. 17Csp/15/2016, OS Prešov sp. zn. 11Csp/187/2018, ako aj nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 11/2016. Žalovaný zdôraznil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy obmedzuje veriteľa na vymoženie aktuálneho dlhu z uzatvorenej Zmluvy o úvere, t.j. ani viac, ani menej ako vyplýva zo Zmluvy o úvere, ktorú Žalobcovia dobrovoľne uzatvorili. Z uvedeného vyplýva, že zrážkami zo mzdy dôjde k splateniu rovnakej výšky dlhu, ako by dlžník splácal

bez výkonu zrážok. Neexistuje svojvôľa, pokiaľ medzi stranami zmluvy boli riadne dohodnuté všetky náležitosti a tieto Žalobcovia pri uzatvorení Zmluvy o úvere poznali. Zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa. Zrážky zo mzdy sa v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy majú vykonávať len vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky. Pokiaľ pri riadnom splácaní dlhu žalobca pravidelne mesačne plní dohodnutú splátku z jemu poskytnutého úveru, jeho ekonomická situácia sa nezhorší, ak v prípade, že prestane plniť riadne, mu bude tá istá suma zrážaná priamo z jeho mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda nie je neprimeranou, pretože len zabezpečuje plnenie zo Zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými žalobca súhlasil pri podpise zmluvy. Čo sa týka doby trvania zmluvy, ktorá podľa žalobcov absentuje, Zmluva o úvere jasne obsahuje dva základné údaje, a to počet mesačných splátok v bode 4.1 Zmluvy o úvere, a to 120 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru dňa 25.03.2024. Doba splácania úveru bola dohodnutá na 120 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania Zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si Žalobca ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musel vedieť uvedomiť a vyhodnotiť. Žalovaný poukázal na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/10/2018. Čo sa týka celkovej čiastky úveru a celkových nákladov, žalovaný poukázal na to, že sa žalobcovia a veriteľ v Zmluve o úvere dohodli, že žalobcovia budú splácať úver vo forme pravidelných mesačných splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, a to v počte 120 splátok. Žalobcovia mali úver splácať formou splátok vo výške 173,24 EUR. Zmluva o úvere obsahuje údaj o RPMN banky, a to vo výške 13,13 %. Spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, vedel, koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. To, že tvrdí, že bude musieť zaplatiť inú sumu, však nevychádza zo žiadneho konkrétneho prepočtu, ktorý by reagoval na zákonnú dikciu pojmu celková čiastka úveru. Zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vychádzajúc pritom z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci č. C - 42/15, Home Credit Slovakia. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Žalovaný poukázal na rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. 25Cp/201/2017. Pokiaľ ide o veľkosť písma, ktorá má byť podľa žalobcov veľmi malá, žalovaný poukázal na to, že právna úprava, podľa ktorej na veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve musí byť najmenej 1,9 mm, sa nevzťahuje na spotrebiteľské zmluvy uzatvorené do 31.05.2014. Skoršia právna úprava ustanovila iba, že predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy. Písmo má byť pre spotrebiteľa čitateľné, pričom požiadavka čitateľnosti nesúvisí s jeho veľkosťou ale s jeho štýlom, formátom, fontom a pod. Žalovaný má za to, že písmo použité v Zmluve o úvere je dostatočne čitateľné a spĺňa zákonom vyžadované požiadavky. Pokiaľ ide o žalobcami namietané veľké množstvo neprijateľných podmienok, žalovaný poukázal na to, že žalobcovia neuviedli žiadnu zmluvnú podmienku, ktorá by mala byť neprijateľnou. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje neplatnosť tejto podmienky, nie celej zmluvy. Nakoľko Zmluva o úvere bola uzatvorená riadne a platne, žalovaný považuje argumenty žalobcov za nedôvodné. Pokiaľ ide o otázku premlčania, žalovaný uviedol, že neexistuje zo strany žalobcov vznesenú námietku premlčania. K zosplateniu pohľadávky pre neplnenie povinností zo strany žalobcov došlo 29. 12. 2016 a následne žalobca 1 uznal svoj dlh čo výšky aj dôvodu dňa 15.06.2018 právnomu predchodcovi žalovaného a to priamo do notárskej zápisnice, čím došlo v súlade s ustanovením § 110 ods. 1 OZ k predĺženiu premlčacej lehoty, teda žalovaný je oprávnený predmetnú pohľadávku vymáhať a jeho konanie je v súlade so zákonom.

5. Na podporu svojich tvrdení žalovaný k podaniu priložil nasledovné listinné dôkazy: Notárska zápisnica NZ XXXXX/XXXX z XX. XX. XXXX (č.l. 46 - 48), Dohoda o splátkach z 11. 08. 2017 (č.l. 49 - 56).

6. Žalobcovia reagovali replikou doručenou tunajšiemu súdu 07. 05. 2021. Uviedli, že každá zmluva musí obsahovať náležitosti podľa zákona účinného v čase uzavretia zmluvy, i podstatnú náležitosť, ktorou je doba trvania zmluvy i termín konečnej splatnosti úveru súčasne, a to jasne, určite a zrozumiteľne, v opačnom prípade s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka by išlo o neplatný právny úkon. Ak by zmluva neobsahovala presné určenie termínu konečnej splatnosti a to deň, mesiac a rok, tak by bolo sporné a ohrozené právo strany zmluvy s určitosťou domáhať sa prípadného premlčania s poukazom na ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako i iných práv viažucich sa na presné určenie dňa, mesiaca a roku v zmluve. Žalobcovia zopakovali svoju žalobnú argumentáciu pokiaľ ide o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Zotrvali tiež na tvrdeniach, že zmluva nemá písomnú formu podľa zákona, parametre zmluvy sú v rozpore so zákonom, v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa Zákona

o spotrebiteľských úveroch, a úver sa považuje priamo zo zákona za bezúročný a bez poplatkov, pričom veriteľ porušil zákon. Súdy sú oprávnené vyhlásiť zmluvu za neplatnú i úver za bezúročný a bez poplatkov bez ohľadu na návrh spotrebiteľa. Notárska zápisnica mala byť vopred nachystaná a naformulovaná. Žalobca v rade 1/ nemá vedomosť o tom, že mal podpísať uznanie dlhu. Ak pri zmluve o pôžičke ešte v čase podpisu zmluvy o pôžičke nedošlo aj k plneniu, právny záväzok dlžníka vrátiť plnenie ešte neexistuje a preto nie je možné v notárskej zápisnici spísanej v ten istý deň vymedziť konkrétny existujúci právny záväzok. Neexistujúci právny záväzok nie je navyše možné ani uznať, nakoľko uznať možno len záväzok, ktorý v čase uznania existoval, a nie taký, ktorý vznikne až v budúcnosti. Uznanie dlhu je teda absolútne neplatným právnym úkonom. Preto i notárska zápisnica, ktorej obsahom je predmetný úkon, je neplatná. Žalovaný v 2. rade nikdy nič nepodpísal, neuznal. Nové dôkazy žalobcovia nepredložili, ani nenavrhli vykonať.

7. Žalovaný reagoval duplikou z 22. 06. 2021. Zotrvával na svojej argumentácii. V nadväznosti na žalobcami tvrdenú neplatnosť zmluvy dal do pozornosti preferenciu výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti, ktorú vyslovil Ústavný súd nálezom z 01. 04. 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014. Nové dôkazy žalovaný nepredložil ani nenavrhoval vykonať.

8. Dňa 12. 01. 2022 žalovaný doručil súdu Vyjadrenie žalovaného pred pojednávaním, v ktorom súdu oznámil, že voči žalobcovi v 1. rade prebieha exekučné konanie od 25. 06. 2021 za účelom vymoženia dlhu z titulu Uznanie dlhu notárskou zápisnicou a v nadväznosti na túto skutočnosť má žalovaný za to, že pre nárok určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru voči žalobcovi v 1. rade absentuje naliehavý právny záujem. V prípade že súd žalobe vyhovie, nedôjde k zastaveniu exekučného konania ani k zániku pohľadávky či zmene výšky dlhu, nakoľko vymáhaná pohľadávka žalovaného voči žalobcovi v 1. rade je daná z titulu jednostranného právneho úkonu žalobcu, ktorým je Uznanie dlhu. Žalovaný poukázal na to, že uznanie dlhu je jednostranný úkon dlžníka, ktorý žiadnym spôsobom nepreukázal vadu právneho úkonu, vôľa dlžníka bola preukázaná slobodne, vážne, čo napokon potvrdzuje forma úkonu, ktorou je notárska zápisnica. Ak by sa žalobca odvolával na ľahostajnosť, pre ktorú nevenoval obsahu svojho právneho úkonu dostatočnú pozornosť, tá ešte nezakladá dôvod pre určenie neplatnosti tohto právneho úkonu. Z predloženého prehľadu úhrad je zrejmé, že po postúpení pohľadávky žalobca v 1. rade uhradil 3800,00 eur a žalobca v 2. rade nevykonal žiadnu úhradu. Žalobcovia zároveň namietajú aj skutočnosť, že k podpísaniu notárskej zápisnice došlo v deň, kedy ešte nedošlo k plneniu úveru. Žalovaný predložil a predkladá súdu „Aktuálny stav úver“ z ktorého je zrejmé, že predchodca žalovaného poskytol na účet žalobcu 11050,00 eur z ktorých 221,00 započítal na poplatok za poskytnutie úveru. V čase podpísania zmluvy záväzok žalobcov nielenže existoval, ale bol v rozsahu celého zostatku nezaplatenej istiny s príslušenstvom splatný. Spolu s podaním žalovaný predložil nasledovné listinné dôkazy: Výpis z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 29. 09. 2018 do 12. 01. 2022, Upovedomenie o začatí exekúcie 328EX 520/21, aktuálny stav úveru k 28. 09. 2018, notárska zápisnica I. XXXXX/XXXX z XX. XX. XXXX, Dohoda o splátkach 11. 08. 2017, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 05. 12. 2016, Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 07. 09. 2016, doručienky.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise a zistil ďalej uvedený skutkový a právny stav.

10. Žalobca v 1. rade ako dlžník, žalobca v 2. rade ako spoludlžník a právny predchodca žalovaného (Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890) ako veriteľ uzavreli dňa XX. XX. XXXX Zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru s nasledovnou špecifikáciou: výška úveru: 11 050,- EUR, výška mesačnej splátky: 173,24 EUR, počet mesačných splátok: 120, dátum prvej splátky: 25. 04. 2014, dátum konečnej splatnosti úveru: 25. 03. 2024, výška úrokovej sadzby: 11,9 % p.a., RPMN banky: 13,13 %, celková výška nákladov: 8 158,04 EUR. Veriteľ predmetný úver poskytol v dohodnutej výške 11 050,- EUR, čo nebolo medzi účastníkmi sporné a vyplýva to i z predložených listinných dôkazov (najmä z predloženého aktuálneho stavu úveru a výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX). Dňa 11. 08. 2017 právny predchodca žalovaného a žalobca v 1. rade uzavreli Dohodu o splátkach, v ktorej žalobca v 1. rade uznal svoj dlh z predmetnej zmluvy o úvere v celkovej výške 12 498,76 EUR a zaviazal sa ho splatiť v dohodnutých splátkach. Dňa 15. 06. 2018 žalobca v 1. rade uznal svoj dlh z predmetnej úverovej zmluvy v notárskej zápisnici I. XXXXX/XXXX.

11. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“): celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa na účely zákona rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

12. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ: celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa na účely zákona rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 2 písm. l) ZoSÚ: celkovou výškou spotrebiteľského úveru sa na účely zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Žalobcovia vo svojich písomných podaniach namietali v podstate nasledovné: (i) v zmluve absentuje doba trvania zmluvy, (ii) záverečné ustanovenia zmluvy sú nečitateľné, (iii) pohľadávka veriteľa zo zmluvy je premlčaná, (iv) dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom, (v) RPMN je v neprospech spotrebiteľa, (vi) veriteľ uviedol žalobcov do omylu o celkovej čiastke, ktorú musia zaplatiť, keď popri výške úveru 11 050,- EUR uviedol v zmluve celkový výšku nákladov 8 158,04 EUR, čo v súčte predstavuje sumu 19 208,04 EUR, čo je o 1 580,76 EUR menej, ako je suma vypočítaná ako súčin výšky mesačnej splátky a počtu mesačných splátok, t.j. $120 \times 173,24 \text{ EUR} = 20 788,80 \text{ EUR}$, a (vii) zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré robia zmluvu neplatnou.

17. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, súd poukazuje na to, že v zmluve je jasne uvedený počet mesačných splátok, dátum prvej splátky i dátum konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ teda má presnú informáciu o tom, ako dlho, resp. od kedy do kedy bude úver splácať a teda i aká je doba trvania zmluvy. S touto námietkou žalobcov sa preto súd nestotožnil.

18. Pokiaľ ide o namietanú nečitateľnosť záverečných ustanovení zmluvy, súd poukazuje na to, že v čase uzavretia zmluvy aplikovateľné právne predpisy neustanovovali minimálnu veľkosť písma. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, že čitateľnosť zmluvného textu je treba posudzovať nielen podľa veľkosti písma, ale aj s prihliadnutím na formát dokumentu, font písma, či kvalitu tlače. Podľa názoru tunajšieho súdu nemožno po oboznámení sa s originálom predmetnej úverovej zmluvy konštatovať, že by zmluva bola nečitateľná. Ani s touto námietkou žalobcov sa preto súd nestotožnil.

19. Pokiaľ ide o námietku premlčania, je potrebné poukázať na to, že predmetom tohto konania nie je vymáhanie pohľadávky, resp. súd rozhodnutím vo veci nepriznáva účastníkovi konania pohľadávku, proti ktorej by mohla smerovať námietka premlčania. Právnym dôsledkom premlčania pohľadávky nie je ani neplatnosť úverovej zmluvy či dohody o zrážkach, ani bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, o určenie ktorých žalobcovia žiadali súd. Preto súd uplatnenie námietky premlčania v tomto konaní vyhodnotil ako bezpredmetné.

20. Pokiaľ ide o namietanú neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, tunajší súd sa stotožňuje s názorom vyjadreným v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/3/2019, kde tento súd uviedol:

„uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym inštitútom zabezpečenia pohľadávok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka a samotná existencia dohody o zrážkach, bez preukázania ďalších pre vec významných skutočností, nemôže spôsobiť neplatnosť, resp. nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou a nemôže spôsobovať nerovnováhu pre dlžníka ako spotrebiteľa v jeho právach a povinnostiach. Pokiaľ zákon výslovne predpokladá, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy môže byť uzatvorená i v spotrebiteľských vzťahoch, nemôže byť ako taká sama osebe bez ďalšieho v rozpore so zákonom.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Co/5/2018: „Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje jediný prostriedok zabezpečenia záväzku - veriteľa žalovanej. „Značnú“ nerovnováhu pre dlžníka nespôsobuje sám osebe ani fakt, že veriteľ môže dohodu o zrážkach zo mzdy uplatniť v podstate priamo, bez súdneho rozhodnutia. Súdný dvor EÚ v rozsudku vo veci C-34/13, Kušionová proti SMART Capital, vyslovil v podstate záver, že sama skutočnosť, že presadzovanie nárokov zo zmluvy je možné aj bez ingerencie súdu, nie je v rozpore so smernicou 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, za predpokladu, že existuje možnosť predbežne obmedziť takýto výkon a že existuje účinná následná súdna kontrola.“ Tunajší súd zastáva názor, že ak zákon umožňuje uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských zmluvách a súčasne právna úprava umožňuje predbežne obmedziť výkon práv z takejto dohody a uskutočniť súdnu kontrolu právnych vzťahov medzi veriteľom a spotrebiteľom (čo sa udialo i v tomto prípade - vid' odsek 3 tohto rozsudku), nemožno dohodu o zrážkach zo mzdy ako zákonom aprobovaný prostriedok zabezpečenia záväzku (a to i v spotrebiteľských vzťahoch) považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd preskúmal ustanovenia bodu 4.9 úverovej zmluvy a dospel k záveru, že v bode 4.9 zmluvy je obsiahnutá platná dohoda o zrážkach zo mzdy. Z textu uvedeného bodu je zrejmé, že zabezpečovaná je celá pohľadávka veriteľa zo zmluvy o úvere, pričom zrážky môžu byť vykonané vo výške mesačnej splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov. Je teda zrejmé, že plnením dohody nedochádza k zhoršeniu ekonomického postavenia spotrebiteľa - spotrebiteľ platí veriteľovi mesačne presne takú sumu, na platenie ktorej sa v zmluve zaviazal. Jediným rozdielom je, že táto suma veriteľovi neprichádza z účtu spotrebiteľa, ale z účtu jeho zamestnávateľa. Tým je zároveň vylúčená svojvoľná na strane veriteľa pri vymáhaní pohľadávky voči dlžníkovi, t.j. veriteľ si nemôže stanoviť ľubovoľnú výšku zrážky. Dohoda o zrážkach zo mzdy v bode 4.9 zmluvy spĺňa požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti a neodporuje ustanoveniam § 551 ani § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka („OZ“). Súd sa preto nestotožnil s názorom žalobcov, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor so zákonom.

21. Pokiaľ ide o RPNM, ktorá má byť v zmluve v neprospech spotrebiteľa, žalobcovia v tomto smere svoje tvrdenia nekonkretizovali. Podľa zmluvy je RPMN banky 13,13 % a priemerná RPMN na trhu je 13,34 %. Podľa § 53 ods. 6 OZ platného v čase uzavretia zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa názoru súdu bola RPMN v zmluve uvedená v súlade s uvedenou právnou úpravou.

22. Súd sa však stotožnil s námietkou žalobcov, že veriteľ nepostupoval v súlade so ZoSÚ, ak v zmluve popri výške úveru 11 050,- EUR a 120 mesačných splátkach vo výške 173,24 EUR uviedol len údaj „celková výška nákladov: 8 158,04 EUR“. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí o.i. obsahovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ZoSÚ definuje v § 2 písm. h) ZoSÚ ako súčet a) celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. l) ZoSÚ - v danom prípade v zmluve uvedené ako výška úveru: 11 050,- EUR) a b) celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. g) ZoSÚ - v danom prípade v zmluve uvedené ako celk. výška nákladov: 8 158,04 EUR). Podstatou predmetnej právnej úpravy je, aby spotrebiteľ ľahko získal informáciu, „koľko dostane“ a „koľko zaplatí“. Je nepochybné, že v danej zmluve nie je uvedený údaj, ktorý by zodpovedal súčtu celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom v intenciách § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v spojení s § 2 ZoSÚ. Právnym dôsledkom je potom podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ to, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň je nepochybné, že vykonaním súčtu údajov uvedených v zmluve (11 050,- EUR a 8 158,04 EUR) spotrebiteľ získa mylnú informáciu o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Skutočná celková čiastka je totiž takmer o 1 600,- EUR vyššia, keďže spotrebiteľ pri 120 splátkach vo výške 173,24 EUR zaplatí sumu 20 788,80 EUR (možno sumu o niečo nižšiu, ak by posledná splátka bola nižšia - to ale nie je relevantné). Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Cp/201/2017, z ktorého vyplýva záver, že celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa nemusí vždy presne zhodovať so sumou, ktorá je výsledkom súčtu počtu splátok a ich výšky. Tento záver súd nespochybňuje, ak rozdiel je zanedbateľný

a nastal dôsledkom nižšej poslednej splátky. V danom prípade však rozdiel predstavuje sumu 1 580,76 EUR, čo zodpovedá 9(!) mesačným splátkam. Taký rozdiel nemožno pričítať nižšej poslednej splátke alebo iným nedostatkom formálneho či zanedbateľného charakteru. Ak spotrebiteľ zo zmluvy získa informáciu, že za úver vo výške 11 050,- EUR zaplatí veriteľovi čiastku 8 158,04 EUR, avšak v skutočnosti mu zaplatí o 1 580,76 EUR viac, potom je zrejmé, že nemusí mať podstatné informácie potrebné pre rozhodnutie o uzavretí úverovej zmluvy. Na tom nič nemení ani fakt, že vykonaním súčnu počtu splátok a ich výšky spotrebiteľ dostane reálne číslo, resp. reálnu sumu, koľko veriteľovi zaplatí. Tento údaj („cena“ úveru, resp. „koľko to bude spotrebiteľa stáť“) musí zo zmluvy jasne vyplývať, a to bez toho, aby si spotrebiteľ musel počítat súčin splátok a ich výšky a výsledok ešte porovnávať s inými údajmi v zmluve a zisťovať dôvody rozdielov. Tomu zodpovedá i § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v zmysle definícií uvedených v § 2 písm. g), h) a l) ZoSÚ. Keďže teda zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, a túto čiastku nemožno správne určiť ani vykonaním súčtu v zmluve uvedenej celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa (v zmysle definícií v § 2 ZoSÚ), podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. K argumentácii žalovaného rozsudkom SDEÚ vo veci č. C - 42/15, Home Credit Slovakia súd uvádza, že rozdiel takmer 1 600,- EUR, ktorému zodpovedá 9 mesačných splátok, a zavádzanie spotrebiteľa v tomto smere, je okolnosť, ktorá celkom zjavne môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku a preto sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v tomto prípade nemožno považovať za neprimeranú. Naopak, je potrebné poukázať na to, že z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa nie je v poriadku, ak zmluva navodzuje dojem, že za úver spotrebiteľ zaplatí sumu 8 158,04 EUR, pričom v skutočnosti zaplatí veriteľovi o 1 580,76 EUR viac, t.j. čiastku 9 738,80 EUR.

23. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že zmluva je neplatná pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, súd poukazuje na to, že s výnimkou vyššie uvedených námietok žalobcov (s ktorými sa súd vysporiadal), žalobcovia neuviedli žiadnu inú konkrétnu zmluvnú podmienku, ktorú by považovali za neprijateľnú, ani aké dopady taká podmienka má mať na ich konkrétne práva, resp. v čom podľa ich názoru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Súd pripomína, že právomoc súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok nenahrádza základnú povinnosť žalobcu v civilnom sporovom konaní, ktorou je povinnosť tvrdiť, a už vonkoncom nenahrádza činnosť advokáta. Zároveň treba uviesť, že abstraktná kontrola spotrebiteľských zmlúv (t.j. bez väzby na konkrétnu žalobcom definovanú spornosť medzi stranami) je predmetom konania podľa § 301 - 306 CSP, na ktoré tunajší súd nie je príslušný.

24. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (výrok I. rozsudku) avšak vo zvyšnej časti nemožno žalobe vyhovieť a je potrebné ju zamietnuť (výrok II. rozsudku).

25. K námietke žalovaného z 12. 01. 2022, že žalobca v 1. rade nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pretože sa voči nemu vedie exekúcia na podklade notárskej zápisnice, ktorou žalobca v 1. rade uznal svoj dlh, súd uvádza, že žalobcom je i žalobca v 2. rade a preto uznanie dlhu zo strany žalobcu v 1. rade nebráni súdu, aby vo veci meritórne rozhodol. Dopady na exekučné konanie vedené voči žalobcovi v 1. rade budú posudzované v exekučnom konaní.

26. Výrokom I. súd určil, že spotrebiteľský úver podľa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa XX. XX. XXXX medzi Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zápisnici z pojednávania, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, je vo výroku I. nesprávne uvedené „Určuje sa, že spotrebiteľský úver podľa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Z predložených listinných dôkazov (hlavne úverovej zmluvy) ako i zo žaloby samotnej je zrejmé, že zmluvu na strane dlžníkov neuzavieral žalovaný (ktorý je právnym nástupcom veriteľa), ale žalobcovia, ktorí sú v úverovej zmluve identifikovaní ako dlžník a spoludlžník. Súd túto zrejmú nesprávnosť opravil v zmysle § 224 CSP tak, že vo výroku I. písomného rozsudku nesprávny pojem „žalovanými“ nahradil správnym pojmom „žalobcami“. Keďže túto chybu súd identifikoval pri vyhotovovaní písomného rozsudku a je celkom zjavné, že ide o zrejmú nesprávnosť, súd ju opravil priamo v rozsudku, bez vydania osobitného opravného uznesenia.

27. O trovách súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že žiaden z účastníkov nebol v konaní plne úspešný, pričom

s ohľadom na predmet konania nie je možné matematicky vyjadriť mieru úspešnosti. Preto žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie možno podať na Okresný súd Dunajská Streda do 15 dní od doručenia tohto rozsudku (§ 362 CSP). Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, ak CSP neustanovuje inak (§ 367 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Intervenient môže odvolanie podať za podmienok uvedených v § 360 CSP.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 CSP. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.